

BİR RİSALE-İ NUR DERSİ

**Risale-i Nur Külliyyatı – Şualar Kitabı – İkinci Şua'dan Üçüncü Meyve
Zîşuura, bilhassa insana bakar.**

Evet sırr-ı vahdet ile insan, bütün mahlukat içinde büyük bir kemal sahibi ve kâinatın en kıymettar meyvesi ve mahlukatın en nâzenini ve en mükemmeli ve zîhayatın en bahtiyarı ve en mesudu ve Hâlık-ı âlem'in muhatabı ve dostu olabilir. Hattâ bütün kemalât-ı insaniye ve beşerin bütün ulvi maksatları tevhid ile bağlıdır ve sırr-ı vahdetle vücud bulur. Yoksa eğer vahdet olmazsa insan mahlukatın en bedbahtı ve mevcudatın en süflîsi ve hayvanatın en bîçaresi ve zîşuurun en hüznölüsü ve azaplısı ve gamlısı olur.

Çünkü insan nihayetsiz bir aczi ve nihayetsiz düşmanları ve hadsiz bir fakrı ve hadsiz ihtiyaçları bulunmakla beraber, mahiyeti öyle çok ve mütenevvi âlâtla ve hissiyatla teçhiz edilmiş ki yüz bin çeşit elemleri hisseder ve yüz binler tarzlarda lezzetleri zevk ederek ister. Ve öyle maksatları ve arzuları var ki bütün kâinata birden hükmü geçmeyen bir zat, o arzuları yerine getiremez. Mesela, insanda gayet şedit bir arzu-yu beka var. İnsanın bu maksadını öyle bir zat verebilir ki bütün kâinatı bir saray hükmünde tasarruf eder. Bir odanın kapısını kapayıp diğer bir menzilin kapısını açmak gibi, kolay bir surette dünya kapısını kapayıp âhiret kapısını açabilsin. Beşerin bu arzu-yu beka gibi ebed tarafına uzanmış ve aktar-ı âleme yayılmış binler menfî ve müsbet arzuları var ki onları vermekle beşerin iki dehşetli yaraları olan aczini ve fakrını tedavi eden zat ise ancak sırr-ı vahdetle bütün kâinatı kabzasında tutan Zat-ı Ehad olabilir.

Hem beşerde, kalbinin selâmetine ve istirahatine ait öyle incecik ve gizli ve cüz'î matlamları ve ruhunun bekasına ve saadetine medar öyle büyük ve muhit ve küllî maksatları var ki, onları öyle bir zat verebilir ki kalbin en ince ve görünmez perdelerini görür, lâkayt kalmaz. Hem en gizli ve işitilmez gayet mahfî seslerini işitir, cevapsız bırakmaz. Hem semavat ve arzı, iki mutî nefer gibi emrine musahhar ederek küllî hizmetlerde çalıştıracak derecede muktedir olabilsin.

Hem insanın bütün cihazatları ve hissiyatları, sırr-ı vahdetle gayet yüksek bir kıymet alırlar ve şirk ve küfür ile gayet derecede sukut ederler. Mesela, insanın en kıymettar cihazı akıldır. Eğer sırr-ı tevhid ile olsa o akıl, hem

İlahî kudsî defineleri hem kâinatın binler hazinelerini açan pırlanta gibi bir anahtarı olur. Eğer şirk ve küfre düşse o akıl, o halde geçmiş zamanın elîm hüznlerini ve gelecek zamanın vahşi korkularını insanın başına toplattıran meş'um ve sebeb-i taciz bir âlet-i bela olur.

Hem mesela insanın en latîf ve şirin bir seciyesi olan şefkat; eğer sırr-ı tevhid onun yardımına yetişmezse öyle müthiş bir hırkat, bir firkat, bir rikkat, bir musibet olur ki insanı en bedbaht bir dereceye indirir. Tek bir güzel yavrusunu ebedî kaybeden bir gafil valide, bu hırkatı tam hisseder.

Hem mesela insanın en lezzetli ve tatlı ve kıymetli hissi olan muhabbet, eğer sırr-ı tevhid yardım etse bu küçücük insanı, kâinat kadar büyüttürür ve genişlik verir ve mahlukata nâzenin bir sultan yapar. Eğer şirk ve küfre düşse el-iyazü billah öyle bir musibet olur ki mütemadiyen zeval ve fenada mahvolan hadsiz mahbublarının ebedî firakları ile bîçare kalb-i insanîyi her dakika parça parça eder. Fakat gaflet veren lehviyatlar, muvakkaten iptal-i his nevinden zahiren hissettirmiyor.

İşte bu üç misale yüzer cihazat ve hissiyat-ı beşeriyeyi kıyas etsen vahdet, tevhid ne derece kemalât-ı insaniyeye medar olduğunu anlarsın. Bu Üçüncü Meyve dahi Siracünnur'un belki yirmi risalelerinde gayet güzel bir tafsil ve hüccetli bir surette beyan edildiğinden burada kısa bir işaretle iktifa ederiz.

Kaynak: Bediüzzaman Said Nursi, Risale-i Nur Külliyyatı, Şualar Kitabı